

[REDACTED]

Okresní soud v Prachaticích

Pivovarská 3

383 18 Prachatice

V [REDACTED] dne 28. 3. 2025

Žadatel:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
(dále jen „Žadatel“)

Žádost o informace

Elektronicky do datové schránky.

[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon**“), si dovoluji požádat o poskytnutí všech meritorních rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 13 D 577/2014 (dále jen „**Řízení před soudem I. stupně**“), jakož i všechna meritorní rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, jakožto soudu odvolacího, v řízení vedeném pod sp. zn. 7 CO 1573/2015 (dále jen „**Odvolací řízení**“) a všechna rozhodnutí soudu v Odvolacím řízení, kterými zrušil rozhodnutí zdejšího soudu a věc vrátil k dalšímu projednání.

Žadatel tímto zdvořile žádá nadepsaný soud o zaslání rozhodnutí do datové schránky: [REDACTED].

S úctou

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 24/2025

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 17. dubna 2025

Vážený pan

Vážený pane [REDACTED],

k Vaší žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytujeme všechna rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 13 D 577/2014, a to v anonymizované podobě:

- usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12. 5. 2015, č. j. 13 D 577/2014-104,
- usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 10. 2015, č. j. 7 Co 1573/2015-146,
- usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 3. 2017, č. j. 21 Cdo 1843/2016-186,
- usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 8. 2017, č. j. 7 Co 1573/2015-204,
- usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 17. 1. 2018, č. j. 13 D 577/2014-262.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová, v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Dočkalová.

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl notářem JUDr. Jiřím Pražákem se sídlem Prachatice, Vodňanská 375, jako soudním komisařem pověřeným tímto soudem k provedení úkonů v řízení o dědictví, ve věci projednání pozůstalosti po

[redacted], posledně bytem [redacted]
[redacted], zemřelé 20.10.2014,

za účasti:

1. [redacted], bytem [redacted]
2. [redacted], bytem [redacted]
3. [redacted], bytem [redacted]
4. [redacted], bytem [redacted]

takto:

V řízení o pozůstalosti bude nadále jednáno pouze s [redacted]

Účast [redacted] v tomto řízení se ukončuje.

O d ů v o d n ě n í

Zůstavitelka byla svobodná, bezdětná, její rodiče zemřeli již dříve a žila sama. Zemřel rovněž její jediný sourozenec [redacted]. Jako jediná dědička ze zákona III. dědičné třídy by přicházela v úvahu neteř [redacted], která je jediným potomkem bratra zůstavitelky [redacted].

Soudnímu komisaři byl nejprve předložen ověřený opis zůstavitelčiny závěti ze dne 14.6.2006, v níž zůstavitelka odkázala svůj dům v [REDAKCE] s přílehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením včetně všech věcí, písemností a cenin svojí sestřenici [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] bez uvedení podílů s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu. Svůj družstevní byt ve [REDAKCE] ve čtvrtém poschodí včetně veškerého zařízení, všech věcí, písemností a cenin odkázala manželům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby knihy a obrazy, které neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali Obecní knihovně ve [REDAKCE]. Originál této závěti však nebyl nalezen.

Dne 11.3.2015 byl soudními komisaři předložen originál zůstavitelčiny závěti ze dne 6.6.2006, v níž zůstavitelka odkázala svůj dům v [REDAKCE] s přílehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením svojí sestřenici [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu. Svůj družstevní byt ve [REDAKCE] ve čtvrtém poschodí, včetně veškerého zařízení, odkázala manželům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby knihy a obrazy, které si neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali Obecní knihovně ve [REDAKCE]. Jim také touto závětí odkázala i ostatní majetek, který v době smrti bude vlastnit. Stav a obsah této listiny byl zjištěn dne 11.3.2015.

Provedeným šetřením bylo zjištěno, že závětní dědička [REDAKCE] již ke dni úmrtí zůstavitelky, nežila, když tato zemřela dne 1.1.2009 a závětní dědic [REDAKCE] se rovněž zůstavitelčiny smrti nedožil, neboť zemřel dne 17.2.2013

Soud vyšetřil dědická práva dědiců ze závěti [REDAKCE] a manželů [REDAKCE] a [REDAKCE] a dědičky ze zákona [REDAKCE], neboť jejich dědické práva nemohou vedle sebe obstát. Vyřešení sporu o dědické právo v tomto případě závisí pouze na právním posouzení nesporných skutečností.

Dědické právo [redacted] se opírá o ustanovení zákona - § 1637 odst. 2 o.z., podle kterého ve třetí třídě dědiců nedědí-li některý ze sourozenců zůstavitele, nabývají jeho dědický podíl stejným dílem jeho děti.

Zůstavitelka však zanechala závěť ze dne 6.6.2006, v níž pořídila o veškerém svém majetku. Dědění ze závěti předpokládá existenci platné závěti, tj. závěti, která kromě jiného splňuje formální náležitosti závěti ve smyslu § 1532 a násl. o.z., když tato je dle prohlášení jejího předkladatele psána vlastní rukou zůstavitelky a vlastní rukou podepsána. Soudní komisař dále posuzoval otázku připadnutí podílu předemřelých dědiců dědici zákonnému v souladu s ust. § 1499 o.z. S ohledem na to, že zůstavitel neurčil pro povolané dědice dědické podíly, vycházel soudní komisař z ust. § 1500 o.z. tak, že podíly všech takto povolaných dědiců jsou shodné. Dále rovněž s odkazem na ust. § 1504 o.z. v souvislosti s ust. § 1494 odst. 2 o.z., dle kterého je závěť třeba vyložit tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele, když tento v závěti explicitně uvedl prosbu ponechat takto zůstavenou část pozůstalosti vždy v majetku jejich rodu, rozhodl tak, že dům v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá tak celý dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost.

[redacted] je v řízení zastoupen na základě plné moci [redacted], bytem [redacted], [redacted] a [redacted] jsou v řízení zastoupeni na základě plné moci [redacted], advokátem se sídlem [redacted] a [redacted] je v řízení zastoupena na základě plné moci [redacted], advokátem se sídlem v [redacted].

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Prachaticích nebo pověřeného soudního komisaře JUDr. Jiřího Pražáka.

Okresní soud v Prachaticích dne 12.5.2015

JUDr. Jiří Pražák
notář-soudní komisař

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Faktorové a soudců JUDr. Marie Rudolfové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci projednání pozůstalosti po [REDAKCE], posledně bytem [REDAKCE], zemřelé 20.10.2014, se zanecháním závěti, za účasti dědiců 1) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupeného [REDAKCE], advokátkou ve [REDAKCE], 2) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], 3) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], oba zastoupeni [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], a 4) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], o dědickém právu, o odvolání dědičky [REDAKCE] proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12.5.2012, č.j. 13 D 577/2014-,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **m ě n í** tak, že účast dědičky [REDAKCE] v řízení o projednání pozůstalosti po [REDAKCE], zemřelé 20.10.2014, se **n e u k o n ě u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Odvoláním napadeným usnesením okresní soud ukončil účast [REDAKCE] v tomto řízení s tím, že v řízení o pozůstalosti bude nadále jednáno pouze s [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

Zůstavitelka byla svobodná, bezdětná, jako jediná dědička ze zákona v třetí dědické třídě by přicházela v úvahu neteř [REDAKCE], která je jediným potomkem předemřelého bratra zůstavitelky [REDAKCE]. Soudnímu komisaři byl předložen ověřený opis zůstavitelčiny závěti ze 14.6.2006, její originál však nebyl nalezen. Soudnímu komisaři pak byl předložen originál zůstavitelčiny závěti z 6.6.2006, v níž zůstavitelka odkázala svůj dům v [REDAKCE] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením své sestřenici [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu. Svůj družstevní byt ve [REDAKCE] ve čtvrtém poschodí, včetně veškerého zařízení, odkázala manželům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby knihy a obrazy, které si neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali obecní knihovně ve [REDAKCE]. Jim také toutéž závětí odkázala i ostatní majetek, který v době smrti bude

vlastnit. Stav a obsah této listiny byl zjištěn 11.3.2015. Závětní dědička [REDACTED] ke dni úmrtí zůstavitelky nežila, zemřela 1.1.2009, rovněž závětní dědic [REDACTED] se zůstavitelčiny smrti nedožil, zemřel 17.2.2013. Soud vyšetřil dědická práva dědiců ze závěti a dědičky ze zákona, když jejich dědická práva nemohou vedle sebe obstát.

Dědické právo zákonné dědičky [REDACTED] se opírá o ust. § 1637 odst. 2 o.z., podle kterého ve třetí třídě dědiců, nedědí-li některý ze sourozenců zůstavitele, nabývají jeho dědický podíl stejným dílem jeho děti. Zůstavitelka však zanechala závěť z 6.6.2006, v níž pořídila o veškerém svém majetku. Závěť splňuje formální náležitosti ve smyslu § 1532 a násled. o.z., je psána vlastní rukou zůstavitelky a vlastní rukou podepsána. Pověřený soudní komisař dále posuzoval otázku připadnutí podílu předemřelých dědiců dědici zákonnému ve smyslu ust. § 1499 o.z. Dospěl k závěru, že zůstavitel neurčil pro povolané dědice dědické podíly a soudní komisař tak vycházel z § 1500 o.z., podíly všech povolaných dědiců jsou shodné. S odkazem na ust. § 1504 o.z. a § 1494 odst. 2 o.z. vyložil závěť tak, aby co nejvíce bylo vyhověno vůli zůstavitelky, která v závěti explicitně uvedla prosbu ponechat takto za zůstavenou část pozůstalosti vždy v majetku jejich rodu. Dospěl k závěru, že celý dům v [REDACTED] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost.

Proti tomuto usnesení včas podala odvolání zákonná dědička [REDACTED]. Soud prvního stupně s odkazem na § 1504 a § 1494 odst. 2 o.z. přijal závěr, že dům v Bošicích č.p. 42 s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost, neboť zůstavitelka v závěti vyjádřila přání, aby dům zůstal v majetku rodu některých osob uvedených v závěti. Tato úvaha soudu prvního stupně je dle odvolatelky nesprávná, rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Podle § 1504 o.z. podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, se uvolní a přiroste k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení. Toto zákonné ustanovení nelze vyložit tak, že některým závětním dědicům a pouze ve vztahu k části dědictví uvolněný dědický podíl přiroste. I v důvodové zprávě k tomuto zákonnému ustanovení je uvedeno, že právní úprava o přirůstání dědických podílů připadá v úvahu pouze tehdy, pokud zůstavitel povolá závěti několik dědiců za současného vyjádření, že si přeje, aby jim připadla pozůstalost celá. To ale přáním zůstavitelky nebylo. Ta část svého majetku odkázala manželům [REDACTED], další konkrétní část svého majetku sestřenci [REDACTED] a jejím synům. Zůstavitelka přidělením konkrétních věcí určila podíly ve smyslu § 505 o.z. Uvolněný dědický podíl nepřirostl žádnému závětnímu dědici a připadá dědici zákonnému. Pokud bylo v závěti uvedeno přání zůstavitelky, aby dům byl zachován v jejich rodu, je podmínka neurčitá. Není zřejmé, co tím zůstavitelka mínila. Navíc je potřeba přihlédnout i k tomu, že i odvolatelka jako zákonná dědička má společné předky se závětními dědici [REDACTED] a je tedy z jednoho rodu. Zůstavitelka učinila závěť v roce 2006 za staré právní úpravy. Musela být srozuměna s tím, že v případě, že některý ze závětních dědiců nebude dědit, případně uvolněný podíl zákonnému dědici, podle tehdy platné právní úpravy nebylo přirůstání dědických podílů možné.

Odvolatelka navrhla, aby odvolací soud změnil odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně tak, že zákonná dědička je nadále účastníkem dědického řízení.

Dědic [REDAKCE] se k podanému odvolání vyjádřil tak, že usnesení soudu prvního stupně považuje za věcně správné a navrhl jeho potvrzení. Pokládá za nesprávné tvrzení odvolatelky, že si zůstavitelka nepřála, aby dědicům připadla celá pozůstalost, že přidělením konkrétních věcí dědicům určila podíly povolaných dědiců. Zůstavitelka v závěti odkázala manželům [REDAKCE] nejen byt ve [REDAKCE], ale i svůj veškerý ostatní majetek, který v době smrti vlastnila. Tím pokryla celou pozůstalost. Nedošlo k vymezení konkrétního dědického podílu manželů [REDAKCE]. Ustanovení § 1504 a násl. o.z. nelze vykládat tak, jak to činí odvolatelka. Nový občanský zákoník klade důraz na maximální možnou míru vyhovění přání zůstavitele. Inspiraci našel nový občanský zákoník v § 560 až § 563 zákona č. 946/1811 Sb. z.s. Podle komentáře profesorů Sedláčka a Roučka z roku 1936, strana 89, „jsou-li někteří dědicové dohromady povoláni k jednomu dílu (sine partibus) a některý z nich odpadne, přibude uprázdněný podíl ostatním z nich“. Tento komentář zachycuje ustálený výklad ustanovení obecného občanského zákoníku a zakotvení totožné právní úpravy uvolněných dědických podílů v novém občanském zákoníku by mělo vycházet ze stejného výkladu. Jak závěť, tak ustanovení o přirůstání dědických podílů by měly být vykládány tak, aby v co nejširší míře bylo respektováno přání zůstavitelky. Proto i ve vztahu ke konkrétní části pozůstalosti se uplatní pravidlo o přirůstání uvolněných dědických podílů za podmínky, že jsou všichni dědicové povoláni ke konkrétní části pozůstalosti dohromady bez určení dědických podílů, tudíž rovným dílem. Tak byli povoláni k dědění nemovitostí v [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přáním zůstavitelky bylo, aby dům byl zachován v jejich rodu. Nejde o neurčitou podmínku, jak dovozuje odvolatelka. Zájmeno „jejich“ se vztahuje na závětní dědice [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nemůže se vztahovat na osobu, která v textu závěti zmíněna není. Ze závěti nelze vyvozovat, že by zde bylo přání zůstavitelky jakoukoliv část majetku odkázat odvolatelce. Nelze tvrdit, že by odvolatelka byla srozuměna s tím, že v případě, že některý ze závětních dědiců nebude dědit, případně uvolněný dědický podíl zákonnému dědici. Zůstavitelka neměla povědomí o podrobnostech platného dědického práva v době pořízení závěti ani později. Zůstavitelka nikdy nehovořila o odvolatelce jako možné dědičce. Naopak prohlašovala, že „již dostala dost“, neboť na ni zůstavitelka za života převedla pole získaná v restituci. Nedostatek předchozí právní úpravy, podle níž uvolněné podíly závětních dědiců nabývali dědicové zákonní, byl odstraněn přijetím nového občanského zákoníku. Výklad ustanovení § 1504 o.z. provedený pověřeným soudním komisařem zajistil, že zůstavitelčino přání bude splněno. Ze závěti není patrna jiná vůle zůstavitelky. O její vůli svědčí i skutečnost, že dědic [REDAKCE] po více než deset let podle pokynů zůstavitelky spravoval a udržoval dům v Bošicích, sekal trávu před domem.

Dědicové [REDAKCE] a [REDAKCE] k podanému odvolání uvedli, že s ním nesouhlasí. Považují jej za nedůvodné a jsou názoru, že zákonná posloupnost se v tomto případě neuplatní. Napadené rozhodnutí je věcně správné. Závěť je třeba vyložit podle § 1494 odst. 2 o.z. tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele. Zůstavitelka projevila přání, aby předmětná nemovitost zůstala v majetku rodu [REDAKCE] a jejich synů. Na uvedenou věc

je tedy nutno aplikovat § 1500 odst. 1 o.z. ve spojení s § 1504 o.z., neboť zůstavitelka neurčila podíly. Navrhli potvrzení usnesení soudu prvního stupně.

Odvolací soud zjistil, že přípustné odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou podle § 201 a § 202 o.s.ř. v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 1 odst. 2 a 3 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.), podle § 129 a násl. z.ř.s. a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že podané odvolání zákonné dědičky [REDAKCE] je důvodné.

Odvolací soud je především přesvědčen, že ust. § 1494 odst. 2 o.z. jako výkladového pravidla při aplikaci ust. § 1504 o.z. v žádném případě nelze užít. Podle § 1494 odst. 2 o.s.ř. závěť je třeba vyložit tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele. Slova použitá v závěti se vykládají podle jejich obvyklého významu, ledaže se prokáže, že si zůstavitel navykl spojovat s určitými výrazy zvláštní, sobě vlastní smysl.

Citované ust. § 1494 odst. 2 je výhradně a pouze výkladovým pravidlem stran vůle zůstavitele při pořizování závěti, a to za situace, pokud jazykový výklad doslovného znění závěti není jednoznačný, přičemž nelze vyloučit, že skutečnou vůli zůstavitele bude nutné v pozůstalostním řízení, případně v řízení sporném o určení dědického práva, prokázat. Ust. § 1494 odst. 2 o.s.ř. je i výrazem obecné zásady preference platného právního jednání před jeho neplatností (§ 574 o.z.). Prostřednictvím tohoto výkladového pravidla je tedy namíste hledat důvody pro platnost právního jednání zůstavitele. Soud prvního stupně však nesprávně užívá tohoto výkladového pravidla, nikoliv pro výklad vůle zůstavitelky při pořizení závěti, ale pro výklad zákonného ustanovení upravujícího přechod uvolněných dědických podílů dědiců ze závěti (§ 1504 o.z.). Takový postup je zcela vyloučen.

Odvolací soud tedy vycházel z doslovného znění ust. § 1504 o.z., podle nějž podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, se uvolní a přiroste poměrně k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení.

Se soudem prvního stupně lze souhlasit pouze potud, že zůstavitelka povolala dědice bez určení konkrétních podílů. Soud prvního stupně však přehlíží významnou skutečnost, že zůstavitelka neodkázala všem závětním dědicům rovným dílem veškerý svůj majetek, neučinila je univerzálními dědici. Závětním dědicům [REDAKCE] odkázala pozemky s domem v [REDAKCE] s veškerým vnitřním zařízením a závětním dědicům [REDAKCE] odkázala naopak družstevní byt ve [REDAKCE] s veškerým zařízením a ostatní majetek, který v době smrti bude vlastnit. Z dikce ustanovení § 1504 o.z., který klade důraz na to, aby všichni dědicové byli povoláni k dědictví, lze jednoznačně dovodit, že aplikace tohoto zákonného ustanovení přichází v úvahu pouze v situaci, kdy všichni povolaní dědicové jsou povoláni k dědění celého majetku jako univerzální dědici. Jen tak je možné, aby uvolněný podíl závětního dědice přirostl poměrně k podílům ostatních povolaných dědiců podle § 1504 o.z.

V situaci, kdy jedna skupina dědiců je povolána k dědění části pozůstalosti a další skupina dědiců k dědění jiné části pozůstalosti, možnost přirůstání uvolněného podílu některého ze závětních dědiců je zcela vyloučena. Text ustanovení § 1504 o.z. nepřipouští přirůstání podílů pouze některým povolaným dědicům v konkrétní skupině, kteří dědí část pozůstalosti zůstavitelky. Nelze z textu ust. § 1504 o.z. usoudit ani na možnost přirůstání uvolněného podílu závětního dědice z jedné skupiny dědiců povolané k dědění části pozůstalosti závětním dědicům z jiné skupiny, kteří jsou povoláni k dědění zcela jiné části zůstavitelčina majetku. Komentář k ust. § 1504 o.z. (občanský zákoník IV., 1. vydání 2015, Fiala, Drápal a kol.) ani důvodová zpráva k citovanému zák. ustanovení konkrétní situaci, která nastala v posuzované věci, výslovně neřeší (byť může být v praxi poměrně častá). Z celého výkladového textu lze však usoudit, že aplikace ust. § 1504 o.z. o přirůstání uvolněných podílů závětních dědiců je aplikovatelná pouze v situaci, kdy univerzální dědicové zůstavitele jsou povoláni k dědění rovným dílem bez uvedení konkrétních dědických podílů. Podporu tohoto závěru lze nalézt v textu důvodové zprávy ke konkrétnímu zákonnému ustanovení, v němž se uvádí, jak namítá odvolatelka v podaném odvolání, že právní úprava o přirůstání dědických podílů připadá v úvahu pouze tehdy, pokud zůstavitel povolá závětí několik dědiců za současného vyjádření, že si přeje, aby jim připadla pozůstalost celá. Zůstavitelka sice závět' pořídila o celém svém majetku, ten však rozdělila mezi závětní dědice nikoliv podle konkrétních dědických podílů, ale s vymezením konkrétního majetku.

Odkaz dědice [REDAKCE] na komentář k ust. § 560 až § 563 o.z. z roku 1936 není pro posouzení této věci relevantní. Jde o výklad ustanovení právní úpravy neúčinné v době smrti zůstavitelky. Nový občanský zákoník byl v řadě svých institutů, zejména dědického práva, sice inspirován obecným občanským zákoníkem, nelze však z ničeho usoudit, že by zákonná ustanovení o.z. byla přijata do nové právní úpravy beze zbytku, včetně prvorepublikových výkladových pravidel.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud změnil podle § 220 o.s.ř. odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně a rozhodl, jak ve výroku shora uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání za podmínek ust. § 237 o.s.ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Prachaticích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 9. října 2015

JUDr. Jana F a k t o r o v á
předsedkyně senátu

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Romana Fialy a soudců JUDr. Jiřího Doležálka a JUDr. Lubomíra Ptáčka, Ph.D., ve věci pozůstalosti po [REDAKCE], zemřelé dne 20. října 2014, posledně bytem ve [REDAKCE], [REDAKCE], za účasti 1) [REDAKCE], narozeného dne [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], zastoupeného [REDAKCE] advokátkou se sídlem ve [REDAKCE], 2) [REDAKCE], narozeného dne [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], 3) [REDAKCE], narozené dne [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], obou zastoupených [REDAKCE], [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], a 4) [REDAKCE], narozené dne [REDAKCE], bytem v [REDAKCE] zastoupené [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 13 D 577/2014, o dovolání [REDAKCE] proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. října 2015, č. j. 7 Co 1573/2015-146, takto:

Usnesení krajského soudu **se zrušuje** a věc **se vrací** Krajskému soudu v Českých Budějovicích k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení o pozůstalosti po [REDAKCE], zemřelé dne 20.10.2014 (dále též jen „zůstavitelka“), bylo zahájeno usnesením vydaným Okresním soudem v Prachaticích dne 6.11.2014, č.j. 13 D 577/2014-3. Provedením úkonů v řízení o pozůstalosti po zůstavitelce byl pověřen JUDr. Jiří Pražák, notář v Prachaticích (§ 100 zákona o zvláštních řízeních soudních). Okresní soud v Prachaticích usnesením ze dne 12.5.2015, č.j. 13 D 577/2014-104, rozhodl, že „nadále bude jednáno pouze s [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]“ a že „účast [REDAKCE] se ukončuje“. Poté, co dovodil, že zůstavitelka „byla svobodná, bezdětná, její rodiče zemřeli dříve a žila sama“, že „zemřel rovněž její jediný sourozenec [REDAKCE]“ a že „jako jediná dědička ze zákona III. dědické třídy by přicházela v úvahu neteř [REDAKCE], která je jediným potomkem bratra zůstavitelky [REDAKCE]“, vycházel mimo jiné ze zjištění, že „zůstavitelka zanechala závěť ze dne 6.6.2006, psanou vlastní rukou, v níž pořídila o veškerém svém majetku“ tak, že „odkázala svůj dům v [REDAKCE] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením svojí sestřenici [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu“, že „svůj družstevní byt ve [REDAKCE] ve čtvrtém poschodí, včetně veškerého zařízení, odkázala manželům [REDAKCE] a

██████████ s prosbou, aby knihy a obrazy, které si neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali obecní knihovně ve ██████████, že „jim také touto závětí odkázala i ostatní majetek, který v době smrti bude vlastnit“, a že „závětní dědička ██████████ již ke dni úmrtí zůstavitelky nežila, když tato zemřela dne 1.1.2009, a závětní dědic ██████████ se rovněž zůstavitelčiny smrti nedožil, neboť zemřel dne 17.2.2013“. Při posouzení otázky „připadnutí podílu předemřelých dědiců“ dospěl k závěru, že „zůstavitel neurčil pro povolané dědice dědické podíly“, že „podíly všech takto povolaných dědiců jsou shodné“ a že „dům v ██████████ s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá celý dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost“, a to „s odkazem na ust. § 1504 o.z. v souvislosti s ust. § 1494 odst. 2 o.z., dle kterého je závěť třeba vyložit tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele, když tento v závěti explicitně uvedl prosbu ponechat takto zůstavenou část pozůstalosti vždy v majetku jejich rodu“.

K odvolání JUDr. Jaroslavy Trojákové Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 9.10.2015, č.j. 7 Co 1573/2015-146, změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že „účast dědičky ██████████ v řízení o projednání pozůstalosti po ██████████, zemřelé 20.10.2014, se neukončuje“. Odvolací soud předně dovodil, že soud prvního stupně „nesprávně užívá výkladového pravidla (ust. § 1494 odst. 2 o.z.), nikoliv pro výklad vůle zůstavitelky při pořízení závěti, ale pro výklad zákonného ustanovení upravujícího přechod uvolněných dědických podílů dědiců ze závěti (§ 1504 o.z.)“. Vycházel „z doslovného znění ust. § 1504 o.z.“, podle nějž „podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, se uvolní a přiroste poměrně k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení“, „který klade důraz na to, aby všichni dědicové byli povoláni k dědictví“, a proto „ lze jednoznačně dovodit, že aplikace tohoto zákonného ustanovení přichází v úvahu pouze v situaci, kdy všichni povolání dědicové jsou povoláni k dědění celého majetku jako univerzální dědici“. Dospěl k závěru, že „v situaci, kdy jedna skupina dědiců je povolána k dědění části pozůstalosti a další skupina k dědění jiné části pozůstalosti, možnost přirůstání uvolněného podílu některého ze závětních dědiců je zcela vyloučena“, že „text ustanovení § 1504 o.z. nepřipouští přirůstání podílů pouze některým povolaným dědicům v konkrétní skupině, kteří dědí část pozůstalosti zůstavitelky“, že „nelze z textu ust. § 1504 o.z. usoudit ani na možnost přirůstání uvolněného podílu závětního dědice z jedné skupiny dědiců povolané k dědění části pozůstalosti závětním dědicům z jiné skupiny, kteří jsou povoláni k dědění zcela jiné části zůstavitelčina majetku“, že „právní úprava přirůstání dědických podílů připadá v úvahu pouze tehdy, kdy univerzální dědicové zůstavitele jsou povoláni k dědění rovným dílem bez uvedení konkrétních dědických podílů“, a že „zůstavitelka sice závěť pořídila o celém svém majetku, ten však rozdělila mezi závětní dědice nikoliv podle konkrétních dědických podílů, ale s vymezením konkrétního majetku“.

Proti tomuto usnesení podal ██████████ dovolání. Namítá nesprávné právní posouzení věci odvolacím soudem týkající se „výkladu a aplikace hmotného práva ohledně přirůstání uvolněných dědických podílů předemřelých závětních dědiců“. Nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, který „vyloučil možnost aplikace § 1504 o.z. na situaci, když je k

části pozůstalosti (k určitému dílu) povoláno dohromady několik dědiců (spoludědiců)“. Je přesvědčen, že „pravidla o přirůstání uvolněných podílů dle § 1504 (až § 1506) o. z. by měla být aplikována i při povolání několika dědiců (spoludědiců) k určité části pozůstalosti (k určitému dílu), a to z důvodu, že pouze a jen v takovém případě je možné zohlednit skutečnou vůli zůstavitele, že se jedná v praxi o velmi časté případy (a nemusí se jednat jen o přidělení konkrétních věcí několika dědicům dohromady, ale i o povolání několika dědiců k určitému podílu vyjádřenému procentem či zlomkem na celé pozůstalosti) a že pouze a jen tak bude zabráněno rozměňování majetku zůstavitele, a tudíž vzniku nechtěných a neudržitelných spoluvlastnictví (v posuzovaném případě by vzniklo ohledně nemovitostí v [REDAKCE] spoluvlastnictví za účasti osoby, na kterou zůstavitelka v závěti vůbec nepomýšlela)“. Domnívá se, že „není možné tvrdit bez dalšího, že dědicové [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou povoláni bez určení podílu, nebo ve skutečnosti jsou jako společenství dědiců povoláni k určité skupině věcí, která má povahu určitého dědického podílu“, že „teprve ve vztahu k určité části pozůstalosti (k určitému podílu) jsou uvedeni tři dědicové povoláni *sine partibus*, nikoliv však k pozůstalosti jako celku, ba právě naopak, ve vztahu k celé pozůstalosti je těmto spoludědicům přidělena určitá část pozůstalosti (určitý podíl) a nemělo by jim připadnout za žádných okolností – dle vůle zůstavitele – více, než je tato část pozůstalosti“, že „zůstavitelka pořídila o celém svém majetku a vyjádřila vůli, že se jen závětní dědici mají podělit o její majetek“, že „ze zákonného textu nelze dovodit, že je vyloučena aplikace § 1504 (jakož i § 1505) o.z. jen na část pozůstalosti (na určitý podíl)“, že „ustanovení § 1504 o.z. obsahuje pouze výraz ‘povolání k dědictví’ a nikoliv ‘k celému dědictví’ _i jiné podobné spojení“, že „soud by měl usilovat o výklad zákonného textu tak, aby ho dokázal aplikovat i na případ, na který zákonodárce přímo nepomýšlel“, a že „je v závěti splněna podmínka ust. § 1504 o.z., že jsou všichni dědicové povoláni k dědictví, byť i jen k jeho konkrétní části (k určitému podílu), rovným dílem, nebo všeobecným významem znamenajícím rovné postavení, neboť dědický podíl [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] na konkrétně přidělených věcech nebyl určen (tj. jsou povoláni *sine partibus*), a tudíž v souladu s ust. § 1500 odst. 1 o.z. mají právo na vymezenou část pozůstalosti (na určitý podíl) rovným dílem“. Argumentuje rovněž tím, že „uvedený výklad a aplikace pravidel o přirůstání uvolněných podílů i jen na část dědictví (určitý podíl) potvrzuje i komentář univerzitních profesorů Dr. Františka Roučka a Dr. Jaromíra Sedláčka (viz Komentář k Československému obecnému zákoníku občanskému a občanské právo platné na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, Díl 3., z roku 1936) uvedený na straně 89“. Navrhuje, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že se potvrzuje usnesení soudu prvního stupně, nebo, alternativně, aby usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[REDAKCE] a [REDAKCE] ve vyjádření k dovolání navrhuji změnit rozhodnutí odvolacího soudu tak, že se usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrzuje, in eventum zrušit rozhodnutí odvolacího soudu a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1.1.2014 (dále jen „o.s.ř.“; srov. § 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu

bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se dovolací soud nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

V projednávané věci bylo pro rozhodnutí soudů významné (mimo jiné) vyřešení právní otázky přírůstání uvolněného dědického podílu závětního dědice k podílům ostatních závětních dědiců za situace, kdy jsou všichni tito dědicové povoláni k dědictví určité věci z pozůstalosti. Vzhledem k tomu, že posouzení této otázky hmotného práva bylo pro rozhodnutí v projednávané věci významné (určující) a protože tato otázka dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu ve všech souvislostech vyřešena, dospěl Nejvyšší soud ČR k závěru, že dovolání [REDAKCE] je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné. Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Vzhledem k tomu, že zůstavitelka [REDAKCE] zemřela dne 20.10.2014, je třeba v řízení o pozůstalosti postupovat podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“; srov. § 3069 o.z.).

Podle ustanovení § 1504 o.z. se podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, uvolní a přiroste poměrně k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení.

Podle ustanovení § 1505 odst. 1 o.z. právo na přírůstek nemá ten, komu byl zůstaven určitý dědický podíl. Jsou-li někteří dědici povoláni s podílem a další bez takového určení, přiroste uvolněný podíl těm, kteří jsou povoláni bez podílu (§ 1505 odst. 2 o.z.).

Podle ustanovení § 1506 o.z. s uvolněným dědickým podílem přecházejí na toho, komu přiroste, omezení s ním spojená, ledaže zůstavitel projevil vůli, že se tato omezení vztahují jediné k osobě povolaného dědice, anebo plyne-li to z povahy věci.

O.z. upravuje nově – na rozdíl od dosavadní právní úpravy provedené zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, která nepřipouštěla přírůstání uvolněného podílu mezi závětními dědici – pravidla pro akrecenci podílu závětního dědice,

který nedědí, ve prospěch ostatních dědiců ze závěti. Tato úprava je dalším důkazem posilování postavení závěti a vůle zůstavitele, a proto omezuje přirůstání dědických podílů dědicům zákonným. Jedná se o zřetelnou inspiraci úpravou obsaženou v ustanoveních § 560 až § 563 Obecného zákoníku občanského, vyhlášeného císařským patentem ze dne 1.6.1811 č. 946 Sb. z.s. (dále též jen „OZO“), který byl pro území Republiky Československé recipován zákonem č. 11/1918 Sb., jakož i úpravou v ustanoveních § 400 až § 402 vládního návrhu Československého občanského zákoníku z roku 1937. K přirůstání (akrescenci) dědických podílů dochází pouze tehdy, když zůstavitel v závěti pořídí o celé své pozůstalosti, avšak některý z povolaných dědiců nedědí (zemře dříve než zůstavitel, dědictví se zřekne, odmítne jej, stane se dědicky nezpůsobilým).

Pokud zůstavitel nepořídí o celé pozůstalosti, řeší se situace podle § 1499 o.z., příp. podle § 1500 odst. 2 o.z. tak, že zbylá část pozůstalosti připadne zákonným dědicům. Uvolněný podíl závětního dědice, který nedědí a kterému zůstavitel neustanovil náhradníka (podle § 1507 a násl. o.z.) nebo svěřenského nástupce (podle § 1512 a násl. o.z.), přiroste poměrně k podílům ostatních závětních dědiců jen tehdy, jestliže jsou povoláni k dědictví rovným dílem nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení. Ze zákonné dikce § 1500 odst. 1 a § 1504 o.z. lze dovodit, že dědice povolané k dědictví rovným dílem nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení je třeba považovat za dědice povolané bez určení podílů. Je přitom zapotřebí rozlišovat, zda zůstavitel povolá dědice např. slovy „stejným dílem“ nebo „každého k jedné čtvrtině pozůstalosti“. V prvním případě půjde o dědice povolané k dědění všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení, resp. bez určení podílu, zatímco ve druhém případě bude podíl každého závětního dědice roven 1/4 pozůstalosti (ani více ani méně) a akrescence tak bude vyloučena (na rozdíl od prvního případu), neboť se vychází z toho, že takto povolaným dědicům chtěl zůstavitel zanechat jen to, co jim přiznal, a nic víc. Určitým dědickým podílem závětního dědice je přitom podíl vyměřený nejen zlomkem, ale i procentem z celé pozůstalosti, příp. určitou věcí z majetku zůstavitele (k tomu však srov. závěry níže). Uvolní-li se za takové situace podíl závětního dědice, nepřiroste ostatním závětním dědicům, nýbrž připadne dědicům ze zákona. Jsou-li pak k dědění po zůstaviteli povoláni jak závětní dědicové s určeným podílem (*cum partibus*), tak závětní dědicové bez určeného podílu (*sine partibus*) [např. tak, že jednomu dědici připadne z pozůstalosti 1/4 a o zbývající pozůstalost se ostatní dědici podělí stejným dílem], přiroste uvolněný podíl jen těm povolaným bez určení podílu. Právní následky akrescence spočívají v tom, že uvolněný podíl - není-li zřejmá jiná vůle zůstavitele - přibývá dědicům povolaným bez určení podílů *ipso iure*, tedy tak, že jejich původní podíly se zvětší, přičemž však zůstane zachován jejich původní poměr (k sobě navzájem). Společně s uvolněným podílem přechází na nabyvatele také omezení s podílem spojená (odkazy, podmínky, doložení času a příkazy, která zůstavitel může v závěti či dovětku uložit dědici nebo odkazovníkovi).

Z obsahu spisu v projednávané věci vyplývá, že zůstavitelka holografní závěti ze dne 6.6.2006 pořídila o veškerém svém majetku, který rozdělila závětním dědicům tak, že „svůj dům v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením odkazuje svojí sestřence [redacted], r.č. [redacted], a jejím synům [redacted] a [redacted] s prosbou,

aby vždy zůstal v majetku jejich rodu“, že „svůj družstevní byt ve [redacted] [redacted] ve čtvrtém poschodí, který jest jejím vlastnictvím, odkazuje včetně veškerého zařízení manželům [redacted], r.č. [redacted], a [redacted], r.č. [redacted], s prosbou, aby knihy a obrazy, které neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali Obecní knihovně ve Vacově“ a že „jim také odkazuje i ostatní majetek, který v době smrti bude vlastnit“. Z obsahu spisu dále vyplývá, že [redacted] a [redacted] zemřeli dříve než zůstavitelka, a to dne 1.1.2009 a dne 17.2.2013.

Vzhledem k tomu, že tito závětní dědicové nedědí, vyvstává otázka osudu jejich uvolněného podílu. Jak bylo zjištěno, zůstavitelka pořídila závětí o celé své pozůstalosti, přičemž dědictvím (srov. § 1504 o.z.) ve smyslu pozůstalosti ve vztahu k dědicům [redacted] (srov. § 1475 odst. 3 o.z.) je v posuzovaném případě konkrétní věc (dům v [redacted] [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením), k níž byli tito závětní dědicové povoláni bez výslovného určení podílu, tj. rovným dílem (§ 1500 odst. 1 o.z.). Dovolací soud je proto názoru, že v tomto případě již samotná dikce ustanovení § 1504 o.z. nebrání závěru, podle nějž zůstavitelka přidělením konkrétní věci více závětním dědicům společně neurčila jejich podíly (*sine partibus*), a proto nedědí-li některý z nich, nezaujímají jeho místo zákonní dědicové [k tomu srov. a contrario právní názor vyjádřený v Švestka, J. Dvořák, J. Fiala, J. Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV. Dědické právo (§ 1475 až 1720) včetně výkladu řízení o pozůstalosti. Praha: Wolters Kluwer, 2014, str. 89, podle kterého dojde-li však k situaci, že dědic (pozn.: jediný) konkrétní věc dědit nebude, nastoupí k ní dědici ze zákona, neboť zůstavitel přidělením věci dědicům vlastně přesně určil jejich podíly].

Navíc v rámci OZO právní teorie i soudní praxe dovozovala, že jsou-li někteří dědicové dohromady povoláni k jednomu podílu (*sine partibus*) a některý z nich odpadne, přibude uprázdněný podíl ostatním z nich (srov. Rouček, F., Sedláček, J. Komentář k Československému obecnému zákoníku občanskému. Díl III., svazek 1. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2013, str. 84).

Je zapotřebí připomenout, že právo slovenské k § 560 OZO bylo shodné, přičemž na Slovensku platilo až do účinnosti občanského zákoníku (r. 1950) uherské právo. Jak plyne z rozhodnutí býv. uherské královské Kurie (_ . P. VII 6260/1914 nebo _ . P. I 7429/1916), bylo judikatorně dovozováno, že pokud je dědici určitého dílu pozůstalosti ustanoveno více osob, a to odděleně od osob ostatních, vznikne především právo přírůstku spoludědiců, kteří jsou společně povoláni ke stejnému dílu pozůstalosti. Dále, že právo dědice k přírůstku je třeba posuzovat podle pravděpodobné vůle zůstavitele, a proto je třeba k přírůstku povolati v první řadě ty, které zůstavitel stanovil spoludědici stejného majetkového předmětu (*“re coniuncti”*) [srov. Fajnor V., Záturský A. Zásadné rozhodnutia býv. uh. kr. Kúrie (do 28.X.1918) a Najvyššieho súdu Československej republiky (do r. 1926) vo veciach občianskych z oboru práva súkromého platného na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. Bratislava: Právnická jednota na Slovensku, 1927, str. 971].

Obdobně bylo nahlíženo i na právo odkazovníka k přírůstku, když okolnost, že jeden z odkazovníků odmítl odkaz, neměla ten právní následek, že by se odmítnutá suma stala předmětem zákonného dědění, ale ten, že celý odkaz připadl spoluodkazovníkovi [k tomu srov. Fajnor V., Záturecký A. Zásadné rozhodnutia býv. uh. kr. Kúrie (do 28.X.1918) a Najvyššieho súdu Československej republiky (do r. 1926) vo veciach občianskych z oboru práva súkromého platného na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. Bratislava: Právnická jednota na Slovensku, 1927, str. 987]. Shodně přistupuje k problematice uvolněného odkazu i ustanovení § 1628 o.z. Odkáže-li zůstavitel určitý předmět rovnoměrně (bez určení podílů) několika osobám a odpadne-li v takovém případě některý z odkazovníků, připadne jeho uvolněný podíl ostatním [k tomu srov. Švestka, J. Dvořák, J. Fiala, J. Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV. Dědické právo (§ 1475 až 1720) včetně výkladu řízení o pozůstalosti. Praha: Wolters Kluwer, 2014, str. 313]. Na uvedených závěrech nemá dovolací soud důvod cokoli měnit, neboť jsou i v poměrech současné (v zásadě stejné) právní úpravy aplikovatelné a jako správné mohou být nadále přijímány.

S ohledem na již zmíněné a zvláště tehdy, kdy je z poslední vůle zřejmé, že zůstavitelka vyjádřila prosbu, aby dům vždy zůstal v majetku rodu [REDAKCE], lze dovodit, že nastává akrescence uvolněných dědických podílů dědiců, kteří nedědí, zbývajícimu dědici 1) společně s nimi závětí povolanému k téže věci, a že předchází zákonné posloupnosti svědčící dědičce 4). Za tohoto stavu věci dovolací soud nesouhlasí s nesprávným závěrem odvolacího soudu o tom, že účast dědičky 4) v řízení o projednání pozůstalosti po zůstavitelce „se neukončuje“.

Protože usnesení odvolacího soudu není správné a protože nejsou dány podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu usnesení odvolacího soudu, Nejvyšší soud České republiky usnesení odvolacího soudu zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Českých Budějovicích k dalšímu řízení (§ 243e odst. 1 a § 243e odst. 2 věta první o.s.ř.).

Právní názor vyslovený v tomto usnesení je závazný (§ 243g odst. 1 část věty první za středníkem o.s.ř.). Protože tímto rozhodnutím dovolacího soudu se řízení o věci nekončí, bude rozhodnuto i o náhradě nákladů vzniklých v tomto dovolacím řízení v konečném rozhodnutí odvolacího soudu.

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 30. března 2017

JUDr. Roman F i a l a
předseda senátu

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Janou Faktorovou ve věci projednání pozůstalosti po [REDAKCE], posledně bytem [REDAKCE], zemřelé 20.10.2014, se zanecháním závěti, za účasti dědiců 1) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupeného [REDAKCE], advokátkou ve [REDAKCE], 2) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], 3) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], oba zastoupeni [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], a 4) [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE], advokátem se sídlem v [REDAKCE], o dědickém právu, o odvolání dědičky [REDAKCE] proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12.5.2012, č.j. 13 D 577/2014-104,

t a k t o :

- I. Odvolací řízení **se zastavuje.**
- II. Dědicové [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] **nemají právo** na náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Odvoláním napadeným usnesením okresní soud ukončil účast [REDAKCE] v tomto řízení s tím, že v řízení o pozůstalosti bude nadále jednáno pouze s [REDAKCE] a [REDAKCE].

Zůstavitelka byla svobodná, bezdětná, jako jediná dědička ze zákona v třetí dědické třídě by přicházela v úvahu neteř [REDAKCE], která je jediným potomkem předemřelého bratra zůstavitelky [REDAKCE]. Soudnímu komisaři byl předložen ověřený opis zůstavitelčiny závěti ze 14.6.2006, její originál však nebyl nalezen. Soudnímu komisaři pak byl předložen originál zůstavitelčiny závěti z 6.6.2006, v níž zůstavitelka odkázala svůj dům v [REDAKCE] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením své sestřenci [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu. Svůj družstevní byt ve [REDAKCE] ve čtvrtém poschodí, včetně veškerého zařízení, odkázala manželům [REDAKCE] a [REDAKCE] s prosbou, aby knihy a obrazy, které si neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali obecní knihovně ve [REDAKCE]. Jim také toutéž závětí odkázala i ostatní majetek, který v době smrti bude vlastnit. Stav a obsah této listiny byl zjištěn 11.3.2015. Závětní dědička [REDAKCE] ke dni úmrtí zůstavitelky nežila, zemřela 1.1.2009, rovněž závětní dědic [REDAKCE] se zůstavitelčiny smrti nedožil, zemřel 17.2.2013. Soud vyšetřil dědická práva dědiců ze závěti a dědičky ze zákona, když jejich dědická práva nemohou vedle sebe obstát.

Dědické právo zákonné dědičky [redacted] se opírá o ust. § 1637 odst. 2 o.z., podle kterého ve třetí třídě dědiců, nedědí-li některý ze sourozenců zůstavitele, nabývají jeho dědický podíl stejným dílem jeho děti. Zůstavitelka však zanechala závěť z 6.6.2006, v níž pořídila o veškerém svém majetku. Závěť splňuje formální náležitosti ve smyslu § 1532 a násl. o.z., je psána vlastní rukou zůstavitelky a vlastní rukou podepsána. Pověřený soudní komisař dále posuzoval otázku připadnutí podílu předemřelých dědiců dědici zákonnému ve smyslu ust. § 1499 o.z. Dospěl k závěru, že zůstavitel neurčil pro povolané dědice dědické podíly a soudní komisař tak vycházel z § 1500 o.z., podíly všech povolaných dědiců jsou shodné. S odkazem na ust. § 1504 o.z. a § 1494 odst. 2 o.z. vyložil závěť tak, aby co nejvíce bylo vyhověno vůli zůstavitelky, která v závěti explicitně uvedla prosbu ponechat takto za zůstavenou část pozůstalosti vždy v majetku jejich rodu. Dospěl k závěru, že celý dům v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost.

Proti tomuto usnesení včas podala odvolání zákonná dědička [redacted]. Soud prvního stupně s odkazem na § 1504 a § 1494 odst. 2 o.z. přijal závěr, že dům v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost, neboť zůstavitelka v závěti vyjádřila přání, aby dům zůstal v majetku rodu některých osob uvedených v závěti. Tato úvaha soudu prvního stupně je dle odvolatelky nesprávná, rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Podle § 1504 o.z. podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, se uvolní a přiroste k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení. Toto zákonné ustanovení nelze vyložit tak, že některým závětním dědicům a pouze ve vztahu k části dědictví uvolněný dědický podíl přiroste. I v důvodové zprávě k tomuto zákonnému ustanovení je uvedeno, že právní úprava o přirůstání dědických podílů připadá v úvahu pouze tehdy, pokud zůstavitel povolá závěti několik dědiců za současného vyjádření, že si přeje, aby jim připadla pozůstalost celá. To ale přáním zůstavitelky nebylo. Ta část svého majetku odkázala manželům [redacted], další konkrétní část svého majetku sestřenici [redacted] a jejím synům. Zůstavitelka přidělením konkrétních věcí určila podíly ve smyslu § 505 o.z. Uvolněný dědický podíl nepřirostl žádnému závětnímu dědici a připadá dědici zákonnému.

Pokud bylo v závěti uvedeno přání zůstavitelky, aby dům byl zachován v jejich rodu, je podmínka neurčitá. Není zřejmé, co tím zůstavitelka mínila. Navíc je potřeba přihlédnout i k tomu, že i odvolatelka jako zákonná dědička má společné předky se závětními dědici [redacted] a je tedy z jednoho rodu. Zůstavitelka učinila závěť v roce 2006 za staré právní úpravy. Musela být srozuměna s tím, že v případě, že některý ze závětních dědiců nebude dědit, případně uvolněný podíl zákonnému dědici, podle tehdy platné právní úpravy nebylo přirůstání dědických podílů možné. Odvolatelka navrhla, aby odvolací soud změnil odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně tak, že zákonná dědička je nadále účastníkem dědického řízení. Dědic [redacted] se k podanému odvolání vyjádřil tak, že usnesení soudu prvního stupně považuje za věcně správné a navrhl jeho potvrzení. Pokládá za nesprávné tvrzení odvolatelky, že si zůstavitelka nepřála, aby dědicům připadla celá pozůstalost, že přidělením konkrétních věcí dědicům určila podíly povolaných dědiců. Zůstavitelka v závěti odkázala manželům [redacted] nejen byt ve [redacted], ale i svůj veškerý ostatní majetek, který v době smrti vlastnila. Tím pokryla celou pozůstalost. Nedošlo k vymezení konkrétního dědického podílu manželů [redacted]. Ustanovení § 1504 a násl. o.z. nelze vykládat tak, jak to činí odvolatelka. Nový občanský zákoník klade důraz na maximální možnou míru vyhovění přání zůstavitele. Inspiraci našel nový občanský zákoník v § 560 až § 563 zákona č. 946/1811 Sb. z.s. Podle

komentáře profesorů Sedláčka a Roučka z roku 1936, strana 89, „jsou-li někteří dědicové dohromady povoláni k jednomu dílu (sine partibus) a některý z nich odpadne, přibude uprázdněný podíl ostatním z nich“. Tento komentář zachycuje ustálený výklad ustanovení obecného občanského zákoníku a zakotvení totožné právní úpravy uvolněných dědických podílů v novém občanském zákoníku by mělo vycházet ze stejného výkladu. Jak závěť, tak ustanovení o přirůstání dědických podílů by měly být vykládány tak, aby v co nejširší míře bylo respektováno přání zůstavitelky. Proto i ve vztahu ke konkrétní části pozůstalosti se uplatní pravidlo o přirůstání uvolněných dědických podílů za podmínky, že jsou všichni dědicové povoláni ke konkrétní části pozůstalosti dohromady bez určení dědických podílů, tudíž rovným dílem. Tak byli povoláni k dědění nemovitostí v [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přáním zůstavitelky bylo, aby dům byl zachován v jejich rodu. Nejde o neurčitou podmínku, jak dovozuje odvolatelka. Zájmeno „jejich“ se vztahuje na závětní dědice [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nemůže se vztahovat na osobu, která v textu závěti zmíněna není. Ze závěti nelze vyvozovat, že by zde bylo přání zůstavitelky jakoukoliv část majetku odkázat odvolatelce. Nelze tvrdit, že by odvolatelka byla srozuměna s tím, že v případě, že některý ze závětních dědiců nebude dědit, připadne uvolněný dědický podíl zákonnému dědici. Zůstavitelka neměla povědomí o podrobnostech platného dědického práva v době pořízení závěti ani později. Zůstavitelka nikdy nehovořila o odvolatelce jako možné dědičce. Naopak prohlašovala, že „již dostala dost“, neboť na ni zůstavitelka za života převedla pole získaná v restituci. Nedostatek předchozí právní úpravy, podle níž uvolněné podíly závětních dědiců nabývali dědicové zákonní, byl odstraněn přijetím nového občanského zákoníku. Výklad ustanovení § 1504 o.z. provedený pověřeným soudním komisařem zajistil, že zůstavitelčino přání bude splněno. Ze závěti není patrna jiná vůle zůstavitelky. O její vůli svědčí i skutečnost, že dědic [REDAKCE] po více než deset let podle pokynů zůstavitelky spravoval a udržoval dům v [REDAKCE], sekal trávu před domem.

Dědicové [REDAKCE] a [REDAKCE] k podanému odvolání uvedli, že s ním nesouhlasí. Považují jej za nedůvodné a jsou názoru, že zákonná posloupnost se v tomto případě neuplatní. Napadené rozhodnutí je věcně správné. Závěť je třeba vyložit podle § 1494 odst. 2 o.z. tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele. Zůstavitelka projevila přání, aby předmětná nemovitost zůstala v majetku rodu [REDAKCE] a jejich synů. Na uvedenou věc je tedy nutno aplikovat § 1500 odst. 1 o.z. ve spojení s § 1504 o.z., neboť zůstavitelka neurčila podíly. Navrhli potvrzení usnesení soudu prvního stupně.

O podaném odvolání odvolací soud rozhodl usnesením z 9.10.2015, č.j. 7 Co 1573/2015-146 a usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že účast dědičky [REDAKCE] v řízení o projednání pozůstalosti po [REDAKCE], zemřelé 20.10.2014, se neukončuje.

Odvolací soud vyšel z doslovného znění ustanovení § 1504 o.z., podle nějž podíl dědice, který nedědí a nemá náhradníka, se uvolní a přiroste poměrně k podílům ostatních povolaných dědiců jen tehdy, jsou-li všichni dědicové povoláni k dědictví buď rovným dílem, nebo všeobecným výrazem znamenajícím rovné podělení. V posuzované věci jedna skupina dědiců byla povolána k dědění části pozůstalosti a další skupina dědiců k dědění jiné části pozůstalosti a možnost přirůstání uvolněného podílu podle odvolacího soudu je vyloučena.

Toto rozhodnutí odvolacího soudu bylo zrušeno usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.3.2017, č.j. 21 Cdo 1843/2016-186 s tím, že právní názor odvolacího soudu není správný, zůstavitelka holografní závěti z 6.6.2006 porádila o veškerém svém majetku, který rozděluje závětním dědicům [REDAKCE] a jejím synům [REDAKCE] a [REDAKCE] s přáním, aby majetek

zůstal v jejich rodu. Družstevní byt ve [REDACTED] včetně veškerého zařízení odkázala manželům [REDACTED] a [REDACTED]. Závětní dědicové [REDACTED] a [REDACTED] zemřeli dříve než zůstavitelka. Zůstavitelka pořídila závěti o celé své pozůstalosti a ustanovením § 1504 o.z. nebrání závěru, podle něž zůstavitelka přidělením konkrétní věci více závětním dědicům společně neurčila jejich podíly. Proto nedědí-li některý z nich, nezaujmají jeho místo zákonní dědicové. Dovolací soud vyšel z právní teorie a soudní praxe o.z.o. podle níž jsou-li někteří dědicové dohromady povoláni k jednomu podílu a některý z nich odpadne, přibude uprázdněný podíl ostatním z nich. Z poslední vůle zůstavitelky je zřejmé, že vyjádřila prosbu, aby majetek zůstal v majetku rodu [REDACTED] a lze tak dovodit, že nastává akrescence uvolněných dědických podílů dědiců, kteří nedědí zbývajícimu dědici společně s nimi závěti povolanému. Toto předchází zákonné dědické posloupnosti svědčící dědičce [REDACTED] é.

Podáním z 18.8.2017, došlým krajskému soudu 21.8.2017, dědička [REDACTED] vzala podané odvolání ze dne 27.5.2015 proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích z 12.5.2015, č.j. 13 D 577/2014-104 zpět.

Za této situace odvolací soud postupoval podle § 207 odst. 2 o.s.ř., § 218c o.s.ř. a § 1 odst. 2 z.ř.s. a odvolací řízení zastavil.

Výrok o nákladech řízení před soudy všech stupňů je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 128, 132 a 135 z.ř.s., když z obsahu spisu nelze dovodit zvláštní okolnosti případu, které by odůvodňovaly přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků pozůstalostního řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 22. srpna 2017

JUDr. Jana F a k t o r o v á
předsedkyně senátu

nabývá závětní dědic [REDACTED] bytem [REDACTED]

2.

-**celek bytu** jednotky č. [redacted] vymezeném v budově – objektu bydlení čp. [redacted] v části obce [redacted] stojící na zastavěných plochách a nádvoří st. parc. č. [redacted] st. parc. [redacted], st. parc. [redacted] a st. parc. [redacted] a k němu patřícího podílu o velikosti **2087/544145** na společných částech domu – objektu bydlení čp. [redacted] v části obce [redacted] stojícího na zastavěných plochách a nádvoří st. parc. č. [redacted] st. parc. [redacted], st. parc. [redacted] a st. parc. [redacted] a dále tentýž podíl na pozemích zastavěných plochách a nádvoří **st. parc. č. [redacted], st. parc. č. [redacted] a st. parc. č. [redacted]**, vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] v katastru nemovitostí pro obec [redacted] a katastrální území [redacted] na listech vlastnictví č. [redacted], v obvyklé zjištěné ceně **350.000,-- Kč**,

nabývají **rovným dílem** závětní dědici [redacted]

bytem [redacted]

bytem [redacted]

3.

- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky „Sporožirového účtu“ č. [redacted] vedeného u [redacted] na jméno [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na účtu ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **5.916,80Kč**,
- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky vkladní knížky č. [redacted] vedené u [redacted] na jméno [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na vkladní knížce ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **32.864,40Kč**,
- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky vkladní knížky č. [redacted] vedené u [redacted] na jméno [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na vkladní knížce ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **107.822,40Kč**,
- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky běžného účtu č. [redacted] vedeného u [redacted] na jméno [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na účtu ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **125.698,97Kč**,
- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky vkladní knížky č. [redacted], vedené u [redacted], 1. vkladatel [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na vkladní knížce ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **20.665,38 Kč**,
- práva a povinnosti zůstavitelky jako majitelky vkladní knížky č. [redacted], vedené u [redacted], 1. vkladatel [redacted], jejichž obvyklá cena se stanoví zůstatkem na vkladní knížce ke dni smrti zůstavitelky, tj. podle sdělení banky v částce **38.880,48 Kč**,

- 18.800ks** podílových listů IKS Balancovaný - konzervativní, ISIN [REDACTED], evidované na účtu zůstavitelky č. smlouvy [REDACTED] u [REDACTED] v listinné podobě, v obvyklé zjištěné ceně **29.160,68 Kč**,
 - 14.500ks** podílových listů IKS Dluhopisový PLUS, ISIN [REDACTED], evidované na účtu zůstavitelky č. smlouvy [REDACTED] u [REDACTED] v listinné podobě, v obvyklé zjištěné ceně **23.735,05 Kč**,
 - peněžní hotovost ve výši **1.860,-- Kč**,
 - základní členský vklad ve Stavebním bytovém družstvu [REDACTED] ve výši **20,-- Kč**,
 - pohledávku za společnost [REDACTED] z titulu přeplatku na zálohách za období září až listopad 2014, ve výši **130,-- Kč**,
 - pohledávku za [REDACTED] z titulu přeplatku na televizních poplatcích ve výši **675,-- Kč**,
 - pohledávku za [REDACTED] z titulu přeplatku na rozhlasových poplatcích ve výši **225,-- Kč**,
- nabývají [REDACTED], bytem [REDACTED] podílem ve výši **1/2** a [REDACTED], bytem [REDACTED] a [REDACTED], bytem [REDACTED], každý podílem ve výši **1/4**,
- s tím, že za zjištěné dluhy a srážky,
- pohřební výlohy v částce **8.926,-- Kč**
 - pohledávku [REDACTED] z titulu nedoplatku za poskytnuté úkony a stravu za měsíc říjen 2014, ve výši **1.530,-- Kč**,
 - pohledávku [REDACTED] z titulu nedoplatku za poskytnuté služby a osobní pracoviště [REDACTED] asistence za období 1.10. až 20.10.2014 ve výši **5.670,-- Kč**,
 - pohledávku [REDACTED] i titulu nezaplacené daně z nemovitých věcí za rok 2015 ve výši **593,-- Kč**

odpovídá [REDACTED], bytem [REDACTED] z **1/2** a [REDACTED], bytem [REDACTED] a [REDACTED], bytem [REDACTED], každý z **1/4**.

Soud podle této schválené dohody dědicům nabytí dědictví v souladu s jejím zněním **potvrzuje**.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. u r č u j e odměnu notáře JUDr. Jiřího Pražáka , jako soudního komisaře v této dědické věci	
činného částkou	17.400,-- Kč
náhradu hotových výdajů částkou	1.303,-- Kč
celkem odměnu a hotové výdaje částkou	18.703,-- Kč
DPH 21%	3.928,-- Kč
C e l k e m	22.631,-- Kč

VI. u k l á d á dědicům, aby zaplatili na odměně notáře **JUDr. Jiřího Pražáka**, hotových výdajích a DPH a to:

částku	11.012,--Kč
částku	5.809,--Kč
částku	5.810,--Kč

a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení na účet notáře [redacted], vedený u [redacted]

Odůvodnění

Okresní soud v Prachaticích zahájil toto řízení o pozůstalosti dle ustanovení § 100 zák. č. 292/2013 Sb. (zákon o zvláštních řízeních soudních), pověřil provedením úkonů v tomto řízení JUDr. Jiřího Pražáka, notáře se sídlem v Prachaticích, jako soudního komisaře.

V usnesení dle § 180 a 181 z.ř.s. vycházel okresní soud z údajů účastníků, výsledku předběžného šetření a z předložených dokladů a zpráv.

Zůstavitelka byla svobodná, bezdětná, její rodiče zemřeli již dříve a žila sama. Zemřel rovněž její jediný sourozenec [redacted]. Jako jediná dědička ze zákona ve třetí třídě by přicházela v úvahu neteř [redacted]. Zůstavitelka však zanechala závěť ze dne 6.6.2006, v níž povolala za dědice svého domu v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením svoji sestřenicí [redacted] a její syny [redacted] a [redacted] bez uvedení podílů s prosbou, aby vždy zůstal v majetku jejich rodu. Za dědice družstevního byt ve [redacted] ve čtvrtém poschodí, včetně veškerého zařízení (ku dni úmrtí v osobním vlastnictví zůstavitelky), povolala manžele [redacted] a [redacted] s prosbou, aby knihy a obrazy, které si neponechají pro sebe a svoje děti, věnovali Obecní knihovně ve [redacted]. Je také povolala za dědice i ostatního majetku, který v době smrti bude vlastnit. Závětní dědici [redacted] a [redacted] se smrti zůstavitelky nedožili. Soudní komisař s odkazem na ust. § 1504 o.z. v souvislosti s ust. § 1494 odst. 2 o.z., dle kterého je závěť třeba vyložit tak, aby bylo co nejvíce vyhověno vůli zůstavitele, když tento v závěti explicitně uvedl prosbu ponechat zůstavenou část pozůstalosti vždy v majetku jejich rodu, rozhodl tak, že dům v [redacted] s přilehlým sadem a veškerým vnitřním zařízením podléhá celý dědění ze závěti a neuplatní se u něho zákonná dědická posloupnost a usnesením č.j. 13D 577/2014-104 ze 12.5.2015 ukončil účast dědičky ze zákona [redacted]. Po podaném odvolání Krajský soud v Českých Budějovicích toto usnesení změnil tak, že účast dědičky [redacted] se neukončuje. [redacted] podal dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky a ten usnesení Krajského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu

řízení. Poté [redacted] vzala odvolání zpět a odvolací soud řízení zastavil. Přichází proto dědění podle závěti ze dne 6.6.2006 a dědici dle zanechané závěti jsou [redacted] a [redacted]. Ti uznali závět za pravou a platnou. [redacted] je v řízení zastoupen na základě plné moci [redacted] a [redacted] jsou v řízení zastoupeni na základě plných moc [redacted].

Shora uvedení zákonní dědici dědictví neodmítli, ani u nich nebyl zjištěn důvod dědické nezpůsobilosti. Uzavřeli mezi sebou dědickou dohodu o rozdělení pozůstalosti ve znění ve výroku II. tohoto usnesení uvedeném, kterou okresní soud schválil, neboť neodporuje zákonu ani dobrým mravům. V souladu s ust. § 185 odst. 4 z.ř.s. nebyla nařízena dědická posloupnost zřízením svěřenského nástupnictví, doložením času, nebo jiným způsobem.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 146 odst.1 písm.a) o.s.ř.

Odměnu notáře jako soudního komisaře upravuje vyhl. č.196/2001 Sb. o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 12 odst.1 a § 13. Základem odměny je obvyklá cena zůst. majetku. V daném případě je to částka **1.059.654,16Kč** a vypočtená odměna činí částku **17.400,--Kč** (zvýšení o 50% z důvodu časové náročnosti). Notář v souvislosti s provedením úkonů v tomto řízení o pozůstalosti prokazatelně vynaložil hotové výdaje v celkové výši **1.303,-- Kč** a jedná se o náklady spojené s lustracemi v centrálních evidencích a o náklady na poštovné a telefonní poplatky. Daň z přidané hodnoty je upravena v ust. § 14 zák.č. 235/2004 Sb. v sazbě dle ust. § 47 odst.1 písm.a) a odst. 4 tohoto zákona ve znění pozdějších předpisů a ust. § 107 z.ř.s. a činí v daném případě **3.928,--Kč**.

Odměna notáře, hotové výdaje a DPH za projednání dědictví v celkové výši **22.631,-- Kč**, kterou jsou povinni dědicové uhradit podle vzájemného poměru čisté hodnoty nabývaného majetku, bude uhrazena bezhotovostním převodem.

Vzhledem k tomu, že okolnosti případu neodůvodňují, aby některému z dědiců byla přiznána náhrada nákladů dědického řízení, soud o nákladech řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení

Dědické řízení bylo vedeno u soudního komisaře pod čj. Nd 339/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Prachaticích, Pivovarská 3, nebo pověřeného soudního komisaře JUDr. Jiřího Pražáka, Prachatice, Vodňanská 375.

Okresní soud v Prachaticích dne 17.1.2018

JUDr. Jiří Pražák
notář-soudní komisař